

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Milli Eğitim Bakanı Sayın Yusuf TEKİN tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını; Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96.maddeleri gereğince saygılarımla arz ederim.

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

TOST BORCU: İktidarın çocuklarımıza reva gördüğü tablo maalesef bu...

Bir Ülkenin geleceği, çocuklarının karnı tok mu aç mı olduğuyla başlar. Bugün Türkiye'de ise okullardan yükselen sessiz bir çığlık var:

Çocuklar aç.

Bu bir abartı değil. Bu bir istisna hiç değil. Bu, artık yaygın bir gerçeklik.

Bugün birçok okulda öğrenciler, kantinden bir tost alabilmek için borç yazdırıyor. Evet, yanlış duymadınız: Daha hayatın başındaki çocuklar, cebinde parası olmadığı için "veresiye" ile beslenmeye çalışıyor. Bu tablo sadece ekonomik bir sorun değil; derin bir sosyal çöküşün göstergesidir.

Daha da vahimi, bu gerçeğe rağmen hâlâ okullarda ücretsiz bir öğün yemek uygulaması yok.

Bir program yok. Somut bir irade yok.

Eğitimde fırsat eşitliği deniyor...

Ama aynı sınıfta bir çocuk tok, diğeri açsa hangi eşitlikten bahsediyoruz?

Açlık, çocuğun zihnini kemirir. Dikkatini dağıtır. Öğrenme kapasitesini düşürür. Özgüvenini zedeler. Aç bir çocuk, matematiği değil midesini düşünür.

Bugün geldiğimiz noktada mesele "yemek vermek mi vermemek mi" değildir. Mesele, Devletin çocuklarına karşı sorumluluğunu yerine getirip getirmediğidir.

Üstelik bu bir lütuf değil, haktır.

Bir çocuğun sağlıklı beslenmesi, anayasal düzeyde korunması gereken en temel sosyal haklardan biridir. Ama Türkiye'de bu hak, fiilen ailelerin omzuna bırakılmış durumda. Aileler ise artan hayat pahalılığı karşısında bu yükü taşımakta zorlanıyor.

Kantinler serbest piyasa düzenine terk edilmiş. Fiyatlar uçmuş. Sağlıklı gıda erişimi lüks haline gelmiş. Denetim yetersiz. Devlet ise bu tabloya karşı etkili ve kapsayıcı bir çözüm üretmek yerine adeta seyirci kalıyor.

Oysa dünyanın birçok Ülkesinde bu mesele çoktan çözülmüş durumda.

Ücretsiz okul yemeği uygulamaları yıllardır hayatta. Sonuçlar ortada: Daha sağlıklı çocuklar, daha başarılı öğrenciler, daha güçlü toplumlar.

Türkiye’de ise çocukların bir öğün yemeği hâlâ “maliyet” kalemi olarak görülüyor.

Ama şunu açıkça söylemek gerekir:

Çocukların açlığına kaynak bulunamıyorsa, sorun bütçe değil, vicdandır.

Bir çocuk kantinde borç yazdırıyorsa, o Ülkenin Sosyal Devlet iddiası tartışmalıdır.

Bir çocuk açsa, o Ülkede hiçbir kalkınma hikâyesi tam değildir.

Bu Bağlamda;

- 1) Okullarda ücretsiz bir öğün yemek uygulaması neden hâlâ YOK?
- 2) Öğrencilerin kantinlerden borçla yemek almak zorunda kaldığı gerçeği Bakanlığınızın bilgisi dahilinde midir? Bu tabloyu kabul ediyor musunuz?
- 3) Türkiye genelinde kaç öğrencinin düzenli ve sağlıklı beslenemediğine dair güncel veriler neden kamuoyuyla paylaşılmamaktadır?
- 4) Bu uygulamanın maliyeti nedir ve hangi kamu harcamalarıyla kıyaslandığında gerçekten karşılanamaz görülmektedir?
- 5) Kantin fiyatlarının geldiği nokta ortadayken, öğrencilerin sağlıklı gıdaya erişimini sağlamak için neden etkili bir düzenleme yapılmamaktadır?
- 6) Çocukların beslenme hakkı Sosyal Devlet ilkesi gereği nasıl korunmaktadır? Mevcut politikalar neden sahada karşılık bulmamaktadır?
- 7) Ücretsiz okul yemeği uygulamasının eğitim başarısına etkisine dair uluslararası veriler neden dikkate alınmamaktadır?

Bu sorulara verilecek cevaplar, sadece bir politikanın değil; bir Ülkenin çocuklarına verdiği değer de aynası olacaktır.